

سمیه ناطقی، هنر خطاطی اش را در توصیف کرامات امام رضا (ع) به کار بسته است

ترسیم خطوط ارادت

۱۱

داستان جلد

بهشتی هنوز هم وقتی می خواهد دست به قلم نی و مرکب بزند تا شعر، دل نوشته یا جمله ای را روی صفحه بیاورد، اول یاد و انگشت باز که نقش قلم نی را ایفا می کند روی هوا آن را تصور می کند بعد از چند باری تمرینش می کند و سپس صدای کشیدن قلم نی اش روی صفحه بلند می شود. به خاطر دارد کلمات «بانگ ملی» روی سر در شعب بانگ، اولین ترکیبی بود که تحریر آن چشمش را گرفت. حالا خودش در موقعیتی قرار دارد که سخت ترین کلمات را با زیباترین شکل روی صفحه پیاده می کند.

سمیه ناطقی چند سالی است هنر خوش نویسی اش را با حال روحی و فضای دوست داشتنی دوران کودکی اش همراه کرده تا آثاری امام رضایی خلق کند. این صفحات در جشنواره های هنر رضوی داوری شده اند و با آن ها افتخار آفرینی کرده است. البته خودش افتخار بالاتر را در فرصت قلم زدن برای امام رضا (ع) می داند.

گدایی دُرّت از خلق بی نیازم کرد

خوش نویسی راسمیه ناطقی در سال ۱۴۰۰ برای حضور در جشنواره ملی خوش نویسی رضوی ارائه کرده و از این اثر قدردانی شده است. در وصف اولین کاری که برای جشنواره امام رضایی خلق کرده است، می گوید: وقتی فراخوان را دیدم، به نظرم آمد که فرصت خوبی است؛ چون قرار است فقط روی امام رضا (ع) و شخصیت ایشان تمرکز کنم. جشنواره اختصاصی بود و تصمیم گرفتم اثر ارائه کنم و این شعر را انتخاب کردم: «گدایی دُرّت از خلق بی نیازم کرد/ که در سؤال کسی جز تو را صد از منم // بهای یک ثمن بخرم هم ندارم / لیک / به لطف خویش امام رثوف می خردم».

در آموزشگاه شخصی اش و در حاطه تابلوها و صفحات تذهیب شده به گفت و گومی نشینیم. نه قلم نی های پر شمار باریک و قطورش چشمم را می گیرد و نه گلدان ها و دیوارهای پر نقش و نگارش؛ چشم من دنبال آن خوش نویسی هایی است که ذهنم به آن فکر می کند؛ متن هایی که نشانی از امام رضا (ع) داشته باشند و در وصف سلطان خراسان به رشته تحریر درآمده باشند. در سرچر خاندن به یک سمت با اولین تابلو مواجه می شوم، اثری با خط خوش که با مرکب مشکی به تحریر درآمده و در مرکز تابلوها نصب شده است. این کار

برای مقام شرکت نمی کنم

او ادامه می دهد: جز دل نشین بودن محتوا نکته دیگری در کارم هست. متنی را روی صفحه نمی آورم مگر اینکه به آن باور داشته باشم و آنچه درباره امام رضا (ع) خطاطی کرده ام، هم باور من است و هم شناخت من از حضرت (ع) که منجر به ارادت شده است.

روبه روی تابلو اول، صفحه خطاطی دیگری قرار دارد با عنوان «والی مُلک خراسان». این اثر را هم بانوی هنرمند منطقه مادر جشنواره ملی خوش نویسی سال ۱۴۰۲ ارائه کرده و مجدداً از او تقدیر شده است. او می گوید: جشنواره های امام رضایی برایم حکم مسابقه و مقام آوردن ندارد؛ در آن ها شرکت می کنم تا ارادت قلبی ام را نشان دهم.

سمیه ناطقی بعد از حدود ۲۵ سال کار خوش نویسی بی وقفه، اصول کاری خودش را دارد که اینجای گفت و گو دمو در برابر ما می کشد؛ دو اصلی که باعث کشیده شدن قلم نی اش روی کاغذ، آن هم در وصف امام رضا (ع) شده است. او می گوید: به نظرم خط روی برگه به زیبایی نمی نشیند مگر اینکه اول بروی خطاط جاری شده باشد. فکر می کنم متون امام رضایی اول به دلم نشست است که توانسته ام آن ها را روی صفحه بیاورم، وگرنه امکان نداشت که دیده شوند و اثرگذار باشند.

فرصت هنرآموزی

اگر پدر سمیه خانم حوالی سال ۱۳۷۷، ادامه شرکت در کلاس خوش نویسی آستان قدس را به دخترش واگذار نکرده بود، شاید او در موقعیت امروزی نبود؛ موقعیتی که حالش با آن خوب است و احساس می کند دنبال استعداد و هنرش رفته است. سمیه ناطقی تعریف می کند: من از بچگی به خوش نویسی علاقه داشتم؛ روی صفحه یاروی هوا با خودم تمرین می کردم ولی مثل الان کلاس فراوان نبود تا استعدادم را پرورش دهم. پدرم هم این هنر را خیلی دوست داشت. پیش دانشگاهی بودم که او خودش در کلاس خطاطی ثبت نام کرد ولی بعد از دو جلسه گفت

سمیه ناطقی به جز نشستن پای میز تحریر و کشیدن قلم نی روی صفحه کاغذ یک فعالیت دیگر هم دارد، فعالیتی که از فضای کارش مشخص است. هنر جوهای خوش نویسی پای ثابت آموزش های او هستند. خودش درباره این کار می گوید: بخش زیادی از فعالیتیم این روزها به آموزش خوش نویسی می گذرد. یاد مدراس یاد آموزشگاه شخصی ام. این کار به اندازه خطاطی لذت بخش است، چون به من فرصت می دهد که هنرم را به دیگران یاد بدهم.

«من حال و حوصله اش را ندارم؛ شما بیا بقیه ترم را برو که استاد خیلی خوبی هم دارد.»

حضور در این کلاس ها، شروعی شد برای اینکه سمیه ناطقی خوش نویس شود و این راه تا الان ادامه دارد. او درباره اولین خطاطی های رسمی اش می گوید: زیر نظر استاد ذوالریاستین خطاطی را حرفه ای یاد گرفتم. یادم است به سطح مطلوبی که رسیدم. استاد فال حافظ می گرفتند و آن ابیات را به هنر جوهای دادند تا خوش نویسی کنند.